

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. VII. Prouincia, quae unius ob noxam à tota plectebatur, coeli
regina opem affert.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

rim. Non modò. n. illi, qui sacris ordinib. addicti non sunt, sed etiã qui mihi religione sunt consecrati quotidie grauisime peccant, meq. indies magis, magisq. laedunt. Tunc Virgo, leni odium, inquit, ò fili, hominesq. tua pietate complectere, saltem eorum caussa, qui mihi sunt deditissimi. Quarè Christus totus placatus est, & iram deposuit.

MIRAC. VIRG. VII.

Provinciae, quae unius ob noxam à tota plectebatur, coeli regina opem affert.

FRisus pugil oenopolium frequentabat, è quo nunquam, nisi ebrius discedebat. Quarè domum postea rediens semper miseram uxorem conuicijs, & uerberib. urgebat: quae, ut quodam die eius impetum, & furorem effugeret, se aegrotantem simulauit; sacrosantamq. eucharistiam ad se afferri iussit. Aduenerat iam sacerdos; contra quem pugil consurgens, eum ad bibendum, ceruisiae poculo inuitauit. Respondit sacerdos, se nolle bibere; quia Christi sanctissimum corpus manu continebat. Ira ebrius percitus, poculo illo, sacramenti uasculum concussit, ita ut sacrosanctae hostiae conciderint, quae, uti lucidissimae stellulae micare, & splendescere uisae sunt. Illis non sine maxima cura, & diligentia collectis, sacerdos, ob impium factum, moestus abiit. Pugil ante illius provinciae praesidem citatus, & cõtumax diris inferorum confixus, nihili eam ré faciens; paullo post obiit. Eodem anno à Christo illo provinciae maxi-

ma plaga iniecta est. Ibi. n. mare è littorib; suis exiēs
 multa loca occupauit, multosq; tuicos, & pagos im-
 merfit; fluctuum impetu hominum millib; tergentis
 interemptis; tantae cladis causa iā omnib; erat igno-
 ta; sed Virgo piam matronam adiens, monuit, Frisiam
 submersam fuisse, quia in illa filij sui seruatoris no-
 stri sacrosancto corpori, quod è coelo sub hostiae sa-
 cramento ad mortalium uota, & preces solet descen-
 dere, grauissima iniuria illata fuerat. Iussit ergo re-
 gina coeli, ut ad mare oculos matrona conuerteret.
 Quod ipsa faciens, uidit percussam à scelesto illo sa-
 cramenti uasculum, super undas eminens. Cum iam
 propè littus esset, ita ut dignosci posset, Virgo, inquit,
 o matrona, ecce filij mei corpus, cuius sacratissimo
 nomini ibi templum consecrandum est, ubi hostiae
 conciderant; cui templo diuini, & immortales hono-
 res habendi sunt. Facto ipso ea res fuit comprobata.
 Ditissimus, nauit è pugilis familia, ibi sanctissimae Vir-
 gini templum aedificauit. Quare hinc apertissimè
 constat, ob unius criminis atrocitatem, saepè totam
 prouinciam malè multari.

MIRAC. VIRG. VII.

Virginis simulachrum sudat; eiusq; rei causa exponitur.

RES diuina in templo fiebat, in quo infinitus
 hominum numerus erat; coepit autem Dei
 matris simulachrū ibi sudare, ita ut omnes,
 qui uiderent, admirarentur. Quinimò tam copiosè
 sudor manabat, ut eius guttas piae mulieres suda-
 riolis,